

Østkysten. Det er Hensigten at etablere denne Station ved Hjælp af Rejser med Hundeslæde, og Lederen, Watkins, og en af hans Folk, Scott, er fra Labrador kendt som meget dygtige Hundekuske. Den anden Del af Efteraarets Program bestaar i kartografiske Arbejder langs Kysten Nord for Ammassalik, dels fra Skib, dels fra Flyvemaskine. Næste Aar vil man forsøge at flyve tværs over Indlandsisen til Vestkysten. Ekspeditionens egentlige Formaal er at undersøge Mulighederne for en Flyverute over Indlandsisen. Der foreligger endnu intet sikkert om, hvorvidt det er lykkedes at etablere en meteorologisk Overvintringsstation inde paa Indlandsisen.

Ekspedition til Vestgrønland.

Den 14. Juni afrejste med M/S „Disko“ til Vestgrønland en mindre geologisk Ekspedition bestaaende af Professor, Dr. phil. Karl Gripp fra Hamburg og cand. mag. Sigurd Hansen, Assistent ved Danmarks geologiske Undersøgelse. Formaalet med Rejsen, der bekostes af Rask-Ørsted Fondet, er glaciologiske Undersøgelser ved Frederikshaab Isblink og ved Indlandsisens Rand i Egnene Nord derfor; det er særlig over Morænernes Dannelsesmaade og dehen hørende Fænomener, der skal anstilles lagttagelser. Professor Gripp har paa to Ekspeditioner til Spitzbergen (1925 og 1927) anstillet vigtige Undersøgelser over disse Forhold, og det er disse Studier, der ønskes fortsat i Grønland. Rejsens Varighed bliver 4—5 Maaneder.

Moskusoksen.

Opmærksomheden henledes paa „Dansk Jagttidende“ for 15. Novbr. 1929, der indeholder en meget interessant Artikel af Prof. Ad. S. Jensen om „Moskusoksen paa Grønland og dens Fremtid“.

Beskyttelse af Naturen ved Øerne i „The Pacific Ocean“.

Paa „The Fourth Pacific Science Congress“, afholdt i Batavia-Bandseng (Java), Maj 1929, vedtoges følgende:
„Resolution Nr. 20.

Der bør organiseres en „Standing Committee“ til Beskyttelse af Naturen i og rundt om the Pacific, og der skal sørges for Samarbejde med Hensyn til dette vigtige Problems endelige Løsning og ogsaa for at lette den gensidige Forbindelse.

Resolution Nr. 22.

Da Plante- og Dyreverdenen paa mange af Pacific Øerne trues af snarlig Ødelæggelse, ikke alene ved Handlinger, som kontrolleres af de respektive Regeringer, saa som Udvidelse af det dyrkede Areal, men ogsaa som Følge af den ubegrænsede Indsamling, der uden Kritik opmuntres af videnskabelige Institutioner, er det besluttet at anbefale, at saadanne Institutioner skal opfordres til at samarbejde og begrænse Indsamlingen af Arter og dernæst undgaa at samle flere Gange i samme Egn, naar det kun drejer sig om at forøge Samlingerne i Museerne.

Det blev ogsaa anbefalet at offentliggøre en Liste over de omhandlede Øer med Angivelse af Faunaens og Floraens nuværende Tilstand, med Forslag for Fremtiden, med Navnene paa de vigtigste Expeditioner, der har arbejdet paa de forskellige Steder, og paa de Institutioner, hvor Samlingerne opbevares. Det blev yderligere anbefalet, at det skulde være en særlig Pligt for „The Standing Committee“ (se Resolution 20) at sørge for, at Resolution 22 kommer til at betyde noget.“ —

Komitéen, som tæller 16 Medlemmer, Repræsentanter for de omhandlede Lande, tillader sig herved at henlede Opmærksomheden paa disse Resolutioner. De Foredrag, som blev holdt og diskuterede paa Kongressens biologiske Sektions Møder, gentog atter det sørgelige Faktum, at den fortsatte Existens af mange sjældne og specielle Arter af Dyr og Planter er bragt i Fare ved overdrevne og ukritiske Indsamlinger. Der er Steder, saasom Partier af Hawaii Øerne og Marquezas Øerne — for blot at nævne nogle faa af de Tilfælde, hvor det er nødvendigt at skaffe nøjagtige og detaillerede Oplysninger — hvor det slet ikke skulde tillades, at der fandt Indsamling Sted, undtagen med speciel Bemyndigelse fra Regeringen, og saadan Tilladelse maa kun gives til kvalificerede Videnskabsmænd. Dette er naturligvis de respektive Regeringers Sag. Indtil det rette Samarbejde kommer i Gang, vil det være heldigt, om de videnskabelige Expeditioner, der udsender Indsamlings-Expeditioner, enes om at handle i Fællesskab for at begrænse selve Indsamlingen, samt at der ikke engageres Personer uden videnskabelige Kundskaber og uden Forstaaelse af Nødvendigheden af at beskytte Naturen, til at forestaa Indsamlingen.

Sjældne Planter og Dyr har ofte en betydelig Pengeværdi og er som Følge deraf ivrigt eftersøgte. De er altid velkomne i Museerne som udmærkede Byttegenstande, men saadan Bytning bør ikke tillades, naar det drejer sig om Udrydning af sjældne og vigtige Arter.

Vi haaber, at De sympatiserer med de Tanker, som er udtrykte i Resolution Nr. 22, og at De vil benytte Deres Indflydelse til at fremme Beskyttelsen af de sidste, spredte Rester af den frie Natur, der endnu findes ved Øerne i „The Pacific Ocean“.

London og Göteborg, Januar 1930.

The Standing Committee

G. Elliot Smith.

C. Skottsberg.

Chairman

Secretary

Al Korrespondance bedes sendt til Professor C. Skottsberg, Göteborg.